

VII

intet var i Vejen. Vi maatte tro, at der foran ham laa en lang Arbejdsdag. Alligevel var der en Hjernelidelse, som saa hastigt overmandede ham.

Knud V. Jensen, der var født i 1893, var for ikke saa længe siden blevet betroet det store og ansvarsfulde Hverv at staa i Spidsen for Centralledelsen af de samlede danske Fagforeninger, en Post, som han udfyldte med Omtanke og med fuld Forstaaelse af de Krav, der stilledes til ham. Han havde de bedste Forudsætninger for at kunne yde en værdifuld Indsats i Forhandlinger, hvor Interesses modsætninger stod over for hinanden, og hvor Hensynet til det hele Samfund ikke maatte skydes til Side. Med Rette knyttedes fra mange Sider store Forventninger til Knud V. Jensens Virksomhed. Det er et Tab for os alle, at han er gaaet bort.

Her i Tinget, hvor Knud V. Jensen kun i en kortere Periode fik Lejlighed til at tage Del i vort Arbejde, blev hans udmærkede Evner i første Række taget i Brug paa Omraader, som maatte siges at ligge naturligt for ham. De Medlemmer, som fik Lejlighed til et snævrere Samarbejde med ham, erkendte, at man her stod over for en Kollega, der var i Stand til at udfylde sin Plads.

Naar Knud V. Jensen tog Ordet her i Salen, lagde man Mærke til den Klarhed, som prægede hans Udtalelser, og som bar Vidnesbyrd om, at Knud V. Jensen ogsaa som Deltager i Lovgivningsarbejdet havde en Fremtid for sig.

Der er god Anledning til for Folketinget at ære Knud V. Jensens Minde.« (F. Sp. 760).

3. Landstingsmand, Proprietær *Johannes Clausen* afgik ved Døden den 17. Juni 1939.

I Landstingets Møde den 1. September udtalte Formanden (*Zahle*):